

פליאה במסורה

**וְתֹאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר בָּנָה הַחַי אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמֵיהָ עַל בְּנָהּ וְתֹאמֶר בִּי
אֲדֹנָי תָּנוּ לָהּ אֶת הַיְלֹוֹד הַחַי וְהַמֵּת אֶל תְּמִיתָהּ וְזֹאת אִמְרַת גַּם לִי גַם לָךְ לֹא
יְהִי גָזְרוּ.**

מובא כאן במסורה: ה' פסוקים אית בהון ה' מלין מן ב' ב' אתין, וסימנך: ויולד נח את שם את חם ואת יפת (בראשית ה, לב), אל תיראי כי גם זה לך בן (וישלח לה, יז), על כן לא בא אל שלחן המלך (שמואל א' כ, כט), גם לי גם לך לא יהיה גזרו (מלכים א' ג, כו), אין זה כי אם רע לב, דעזרא (נחמיה ב, ב).

ואילו במסורה בספר נחמיה מובא: חד מן ה' פסוקים אית בהון ה' מלין מורדפין מן ב"ב אתין, וסימנך: אל תיראי כי גם זה לך בן (וישלח לה, יז), נח את שם את חם ואת יפת (בראשית ה, לב), על כן לא בא אל שלחן המלך (שמואל א' כ, כט), כי יד על כס יה מלחמה (בשלח יז, טז), אינך חולה אין זה כי אם רע לב.

והנה לפנינו דבר פלא, שהמסורה בנחמיה משמיט את הפסוק - גם לי גם לך לא יהיה, ומביא במקומו את הפסוק - כי יד על כס י-ה, ואילו במלכים משמיט את הפסוק כי יד על כס י-ה, ומביא במקומו את הפסוק גם לי גם לך לא יהיה.

אם כן הלא יוצא שהם בעצם ששה פסוקים, של ה' תיבות סמוכות, משתי אותיות כל אחת מהן, וקשה אם כן ליערבינהו וליתנינהו.

וכמו שמובא באלשיך הקדוש בסוף פרשת בראשית, וזה לשונו: ובמסורה, ששה פסוקים של ה' תיבות סמוכות, משתי אותיות כל אחת מהן, א - נח את שם את חם. ב - כי גם זה לך בן. ג - כי יד על כס י-ה. ד - על כן לא בא אל. ה - גם לי גם לך לא. ו - זה כי אם רע לב. (וכן מביא בספר היכל הברכה בפרשת וישלח, ועיין שם מה שכתבו לפרש בזה מוסר השכל בדרך רמז).